

ANONIEM BINDEND ADVIES

Partijen : A te B in deze vertegenwoordigd door C te D vs E te F
Zaak : Hulpmiddelen, sta-opstoel
Zaaknummer : ANO07.079
Zittingsdatum : 7 februari 2007

Zaak ANO07.079, Hulpmiddelen, sta-opstoel

Geschillencommissie Zorgverzekeringen (prof. mr. A.I.M. van Mierlo (voorzitter), mr. J.H.A. Teulings, en mr. drs. P.J.J. Vonk)

(Voorwaarden zorgverzekering 2006, art. 11 Zvw, 2.1 en 2.9 Bzv en 2.6 jo 2.33 Rzv)

1. Partijen

A te B, hierna te noemen verzoekster, in deze C te D,

tegen

E te F, hierna te noemen de zorgverzekeraar.

2. De bestreden beslissing

Verzoekster komt op tegen het besluit van de zorgverzekeraar van 11 augustus 2006 inzake het niet verlenen van een machtiging voor een sta-opstoel.

3. Ontstaan en verloop van het geding

- 3.1 Verzoekster is bij de zorgverzekeraar verzekerd tegen ziektekosten op basis van de Basisverzekering naturapolis, een verzekering gebaseerd op de Zorgverzekeringswet (Zvw), hierna te noemen: de zorgverzekering.
- 3.2 Bij brief van 11 augustus 2006 heeft de zorgverzekeraar verzoekster bericht dat de gevraagde machtiging voor een sta-opstoel niet wordt verleend.
- 3.3 Verzoekster heeft de zorgverzekeraar om heroverweging gevraagd, waarna deze haar bij brief van 10 oktober 2006 heeft medegedeeld zijn standpunt te handhaven.
- 3.4 Bij brief van 3 november 2006 heeft verzoekster de Geschillencommissie Zorgverzekeringen (hierna: de commissie) gevraagd te bepalen dat de zorgverzekeraar bovengenoemde machtiging alsnog dient af te geven.
- 3.5 Na daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, heeft verzoekster het verschuldigde entreegeld ad € 37,00 voldaan, waarna de commissie de zorgverzekeraar de mogelijkheid heeft geboden op de stellingen van verzoekster te reageren.
- 3.6 De zorgverzekeraar heeft daarvan gebruik gemaakt en heeft de commissie op 15 december 2006 zijn nadere standpunt kenbaar gemaakt.
- 3.7 Op 27 december 2006 is verzoekster een afschrift van de reactie van de zorgverzekeraar gezonden. Tevens zijn verzoekster en de zorgverzekeraar in de gelegenheid gesteld zich te doen horen.
- 3.8 Bij brief van 4 januari 2007 heeft de commissie het College voor zorgverzekeringen verzocht om advies, een en ander conform artikel 114 Zvw.

- 3.9 Het College voor Zorgverzekeringen heeft op 9 maart 2007, op de voet van artikel 114 lid 3 van de Zvw, zijn advies gegeven. Een afschrift hiervan is aan partijen toegezonden.
- 3.10 Van de mogelijkheid gehoord te worden, hebben beide partijen gebruik gemaakt. Verzoekster en de zorgverzekeraar zijn op 7 februari 2007 telefonisch gehoord.
- 3.11 Tijdens de zitting heeft de commissie de zorgverzekeraar voorgesteld een tweede huisbezoek aan verzoekster af te leggen om de actuele situatie te beoordelen. De zorgverzekeraar heeft daarmee ingestemd. De commissie heeft op 4 april 2007 een schrijven van de zorgverzekeraar ontvangen en een rapport van het Nederlands Technisch Advies College. Uit het rapport blijkt dat op 28 februari 2007 een huisbezoek bij verzoekster heeft plaatsgevonden. Het rapport is aan verzoekster overgelegd met hierbij de vraag om hierop desgewenst te reageren.
4. Het standpunt van verzoekster
- 4.1 De behandelend ergotherapeut, verbonden aan het zorgcentrum 'Zuwe snavelenburg', heeft de zorgverzekeraar gevraagd verzoekster een sta-opstoel in bruikleen te verstrekken. De ergotherapeut motiveert haar bevindingen als volgt. Verzoekster is een 75-jarige vrouw die zelfstandig woont. Als gevolg van een neurologische aandoening heeft verzoekster veel pijnklachten. Verzoekster heeft beperkte mobiliteit, stabiliteit en spierkracht in de extremiteiten. Ook heeft verzoekster last van duizelingen en de neiging te vallen. Als gevolg hiervan heeft verzoekster moeite met zitten, verzitten en opstaan uit een stoel die aan de normale ergonomische eisen voldoet. Volgens de ergotherapeut zal verzoekster met behulp van een sta-opstoel beter ondersteund worden tijdens het zitten en zal zij daardoor minder pijn hebben. Omdat het opstaan uit de sta-opstoel minder pijnlijk zijn, zal verzoekster meer energie overhouden voor ander dagelijkse activiteiten.
- 4.2 Volgens verzoekster is zij door een specialist verwezen voor bekkenbodetherapie, daar hier een medische noodzaak aan ten grondslag ligt. Verzoekster heeft een S-vorm in haar ruggengraat die debet is aan diverse beperkingen in haar sta-opbewegingen. Daarnaast heeft verzoekster al jaren last van haar onderrug. Het gebruik van allerlei medicijnen heeft helaas geen soelaas geboden.
- 4.3 Naar aanleiding van een huisbezoek van een ergotherapeut, op last van de zorgverzekeraar, geeft verzoekster aan dat de beslissing van de zorgverzekeraar mede is gebaseerd op het feit dat verzoekster erop betrukt is zelfstandig uit een rieten stoel te kunnen opstaan. Volgens verzoekster was dit echter van korte duur en deed de verbetering in haar situatie zich voor op het verkeerde moment. Tot slot geeft verzoekster aan dat zij door toenemende pijn thans nergens aan kan deelnemen en ook niet meer kan zitten op de rieten stoel.
5. Het standpunt van de zorgverzekeraar
- 5.1 Op last van de zorgverzekeraar heeft een ergotherapeut, verbonden aan het Nederlands Technisch Advies College, een huisbezoek gebracht aan verzoekster. Daarbij heeft de ergotherapeut de volgende bevindingen gedaan. Verzoekster heeft veel pijn in de rug op cervicaal en lumbaal niveau met uitstraling van pijn naar het rechterbeen. De ergotherapeut heeft een lichte anatomische afwijking van de wervelkolom waargenomen. Verzoekster verplaatst zich in haar woning zonder gebruik van loophulpmiddelen. Buitenshuis kan zij zich ook enkele meters naar de bushalte verplaatsen zonder hulp van loophulpmiddelen.

Verzoekster maakt dagelijks gebruik van een rieten fauteuil met verschillende kussens, daar de zithoogte en zitdiepte niet adequaat voor haar zijn. De belaste zithoogte is 40 cm. Voor verzoekster is dit te laag in relatie tot haar onderbeenlengte van 42 cm. Desalniettemin komt verzoekster, door normale steun op de armleuningen, in een soepele beweging uit de fauteuil overeind.

Verzoekster blijkt geen opstartproblemen te ondervinden. Verzoekster heeft voldoende kracht om zelfstandig uit een stoel met een voor haar adequate zithoogte op te staan. Omdat verzoekster met een lichte scoliose van de wervelkolom kampt, kan zij met een stoel met een ergonomisch gevormde rugleuning en een adequate maatvoering volstaan.

- 5.2 Volgens de zorgverzekeraar is vast komen te staan dat verzoekster zelfstandig op de rieten stoel kan zitten en daaruit ook kan staan. Hierdoor maakt zij geen aanspraak op een sta-opstoel. Indien sprake is van gewijzigde omstandigheden, dient verzoekster opnieuw een machtiging aan te vragen, zodat opnieuw beoordeeld wordt of verzoekster alsdan aanspraak maakt op een sta-opstoel.

- 5.3 Naar aanleiding van het tweede huisbezoek aan verzoekster is geconstateerd dat zij een houten stoel voor de rieten stoel heeft geplaatst, zodat zij, naar eigen zeggen, zich aan deze stoel moet optrekken om tot stand te komen. Bij het opstaan uit de rieten stoel steunt verzoekster met haar linkerhand op de armleuning en met de rechterhand op de stoel voor zich. Vervolgens komt verzoekster, met enige krachtsinspanning, in een vloeiende en normale beweging tot stand. Desgevraagd om enkel op de armleuningen te steunen bij het opstaan, steunt verzoekster eerst met beide handen op de armleuningen en vervolgens laat zij haar linkerhand los om de stoel voor zich vast te pakken. Intussen staat verzoekster rechtop. Verzoekster heeft meerder malen laten zien dat zij in een vloeiende en normale beweging tot stand komt.

6. De bevoegdheid van de commissie

Voor zover het onderhavige geschil betrekking heeft op de zorgverzekering, acht de commissie zich bevoegd daarvan kennis te nemen en daarover bindend advies uit te brengen.

7. De beoordeling van het geschil

- 7.1 Tussen partijen is met ingang van 1 januari 2006 een verzekeringsovereenkomst als bedoeld in artikel 7:925 van het BW tot stand gekomen. Deze verzekeringsovereenkomst betreft een zorgverzekering. Een 'zorgverzekering' in de zin van artikel 1 onder d van de Zvw, dient te voldoen aan de wettelijke eisen van de Zorgverzekeringswet. De aard en omvang van de in de zorgverzekering op te nemen verzekerde prestaties zijn omschreven in Hoofdstuk 3, de artikelen 10 tot en met 14a van de Zvw en de daarop gebaseerde regelgeving, met name het Besluit zorgverzekering (Bzv) en de Regeling zorgverzekering (Rzv). Slechts voor zover de verzekering voldoet aan de wettelijke eisen – dat wil zeggen niet meer en niet minder biedt – is sprake van een zorgverzekering en heeft de verzekerde, door deze verzekering te sluiten, voldaan aan de op hem rustende verzekeringsplicht.
- 7.2 Het betreft hier een restitutieverzekering. Waar het vervolgens gaat om de onderhavige kosten, geldt het volgende. Verstrekking van hulpmiddelen is geregeld in artikel 7 van de Lijst van aanspraken van de polisvoorwaarden. Dit artikel verwijst rechtstreeks naar de Rzv en naar het toepasselijke Reglement Hulpmiddelen van de zorgverzekeraar.

- 7.3 De regeling van artikel 7 is volgens artikel 4 lid 1 van de Algemene voorwaarden van de zorgverzekering, gebaseerd op de Zvw, het Bzv en de Rzv.
- 7.4 Voor de beoordeling van het onderhavige geschil zijn de navolgende wettelijke bepalingen relevant. Op grond van artikel 10 sub d van de Zvw omvat het krachtens de Zvw te verzekeren risico onder andere de hulpmiddelenzorg. Artikel 11 lid 1 onderdeel b van de Zvw bepaalt dat de zorgverzekeraar jegens zijn verzekerden een zorgplicht heeft die zodanig wordt vormgegeven, dat de verzekerde in voorkomend geval, krachtens de zorgverzekering recht heeft op prestaties bestaande uit de vergoeding van de kosten van de zorg of de overige diensten waaraan hij behoefte heeft. Waar het gaat om hulpmiddelenzorg is een en ander, conform lid 3 van artikel 11 Zvw, naar aard en omvang omschreven in de artikelen 2.9 Bzv, en 2.6 en 2.33 Rzv.
- 7.5 In artikel 2.9 van het Bzv is de aanspraak op vergoeding van kosten van hulpmiddelen geregeld. Deze wordt als volgt omschreven:

“1. Hulpmiddelenzorg omvat bij ministeriële regeling aangewezen, functionerende hulpmiddelen en verbandmiddelen, waarbij kan worden geregeld:
a. in welke gevallen de verzekerde recht heeft op die zorg;
b. (...).
2. (...);
3. (...).”

In artikel 2.6 lid 1 onderdeel ee van de Rzv is vervolgens geregeld dat aanspraak bestaat op inrichtingselementen van woningen als omschreven in artikel 2.33. Artikel 2.33 van de Rzv, bepaalt dat hulpmiddelen als bedoeld in artikel 2.6 lid 1 onderdeel ee omvatten:

“1.a. aan functiebeperkingen aangepaste tafels;
b. aan functiebeperkingen aangepaste stoelen, indien sprake is van problemen bij het zitten, gaan zitten of het opstaan, niet kan worden volstaan met een stoel die voldoet aan de normale ergonomische eisen en niet uitsluitend sprake is van vetzucht, reuzen- of dwerggroei, waarbij de stoelen zijn voorzien van een of meer van de volgende functies of aanpassingen:
1. sta-opsysteem, indien de verzekerde niet zelfstandig kan opstaan uit een stoel met een optimale zithoogte;
2. specifieke polstering;
3. abductiebalk;
4. arthrodese-zitting;
5. pelottes voor zijwaartse steun

2. Onder de in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde hulpmiddelen zijn hulpmiddelen in een uitvoering met zwenkwielen, beremming of hoog/laag-mechanisme begrepen, indien het hulpmiddel op diverse plaatsen of met een verschillende werkhoogte moet worden gebruikt.
3.(...).”

- 7.6 De commissie constateert dat de in de zorgverzekering opgenomen regeling strookt met de toepasselijke regelgeving in die zin dat hier rechtstreeks naar wordt verwezen.

- 7.7 Verzoekster heeft volgens het rapport van de eigen ergotherapeut moeite met zitten en opstaan uit een stoel die aan de normale ergonomische eisen voldoet. Het zitten en opstaan uit een dergelijke stoel zou pijnlijk en vermoeiend zijn. De commissie begrijpt dat tijdens het eerste huisbezoek van de ergotherapeut, op last van de zorgverzekeraar, is gebleken dat verzoekster gebruik maakt van een rieten stoel waar zij zelfstandig op kan zitten en daaruit kan opstaan. Voorts is uit het rapport, naar aanleiding van het tweede huisbezoek, gebleken dat verzoekster in staat is, met minimale krachtsinspanning, vanuit de rietenstoel in een vloeiende en normale beweging tot stand te komen. De commissie heeft er goede nota van genomen dat op de rietenstoel verschillende kussens liggen, zodat niet met recht kan worden gesteld dat verzoekster beschikt over een stoel die aan de normale ergonomische eisen voldoet, dat wil zeggen een stoel van voldoende zithoogte. Onder deze omstandigheden bestaat geen aanspraak op een aan functiebeperkingen aangepaste stoel.
- 7.8 Het voorgaande leidt ertoe dat het verzoek dient te worden afgewezen.
8. Het bindend advies
- 8.1 De commissie wijst het verzoek af.

Zeist, 16 mei 2007

Voorzitter